

[PIĘKOŚCIWY *ai*

N sg m piękościwy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Intens. od „piękny”: Pulchellus, garnitlich/ fein. P. nadobniuchny/ piękuchny/ piękościwy. *Volck* 512.

Cf PIĘKNIUCHNY, [PIĘKOŚNY], [PIĘKUCHNY]

LW